

Arrest

nr. 342 292 van 4 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. FEGUY
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 1 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat F. FEGUY. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, werd op 30 april 2024 als vluchteling erkend in Griekenland.

Op 17 september 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Op 26 mei 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 17 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*”. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Palestijn en bent u geboren in Amman, Jordanië. U bracht echter het grootste deel van uw leven door in Khan Younes, Gaza. Het merendeel van uw familie woont nog in Gaza. Daarnaast heeft u familie in België. In Gaza behaalde u een master IT en daarna werkte u als leerkracht aan de Palestijnse Universiteit.

Op 19 september 2023 heeft u Gaza verlaten vanwege de slechte levensomstandigheden. U reisde vervolgens naar Turkije, waar u tot 17 oktober 2023 heeft verbleven. In Turkije verbleef u in Izmir en vond u onderdak in een hotel. Op 17 oktober 2023 kwam u toe op het eiland Samos in Griekenland. U werd naar een opvangcentrum gebracht en op 13 september 2023 diende u er een verzoek om internationale bescherming in. Vermits u het Engels goed beheerst, werd u tijdens uw verblijf in het centrum door twee politieagenten, genaamd N. en O., evenals door de generaal van het centrum, gedwongen om voor hen te werken als tolk. Na enkele maanden schakelde u de hulp in van een advocaat via een organisatie genaamd Alfa, die ervoor zorgde dat u uw beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus uiteindelijk op 30 april 2024 ontving. De volgende dag, op 1 mei 2024, diende u het opvangcentrum op Samos te verlaten. Vervolgens vond u onderdak in een leegstaande caravan vlakbij het opvangcentrum. Via een van uw vrienden vond u nadien werk in een chalet op Samos, waar u tegelijkertijd onderdak aangeboden kreeg. Aangezien u er problemen met de werkgever kreeg, besloot u terug te keren naar de caravan. Eind juni 2024 verkreeg u uw Griekse reispaspoort en in juli 2024 uw Griekse verblijfskaart of ADET. Vanwege de slechte levensomstandigheden op Samos nam u uiteindelijk contact op met uw neven in België om uw reis naar hier te regelen.

U reisde echter eerst naar Duitsland waar u twee dagen bij vrienden verbleef. Op 13 september 2024 kwam u toe in België, waar u op 17 september 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u het gebrek aan medische zorg. Daarnaast vreest u om opnieuw problemen te krijgen met een aantal Griekse politieagenten die u dwongen om voor hen te werken. U haalde ook een vrees aan voor alle Palestijnen en Syriërs op Samos en in Athene die u vanwege uw werk voor de Griekse autoriteiten zouden beschuldigen van verraad.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor; (1) een kopie van uw Palestijnse ID-documenten, (2) een UNRWA-kaart, (3) een kopie Palestijnse ID-documenten van familieleden, (4) de reizigerslijst in verband met vertrek uit Gaza, (5) foto's van de toestand in Gaza, (6) een bewijs in verband met uw problemen met de politie in Griekenland, (7) een bewijs in verband met het contact met hulporganisatie Helios in Griekenland, (8) een bewijs van de afspraak in Griekenland voor uw migraine (dd. 30/11/2023), (9) foto's van de slechte levensomstandigheden in Griekenland, (10) verschillende medische attesten uit België in verband met uw hepatitis en uw migraine.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U gaf tijdens het onderhoud aan dat u met migraine en Hepatitis B te kampen heeft (CGVS, p. 2). U bent voor beide medische problemen in behandeling in België en heeft reeds verschillende afspraken gehad (CGVS, p. 2-3). U gaf ook aan dat u bij aankomst in België bij een psycholoog langsging en dat u van plan bent om opnieuw op consultatie te gaan in de toekomst (CGVS, p. 3). Dat u (mentale) gezondheidsproblemen zou hebben wordt niet betwist. Er dient echter te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u, ten gevolge van uw mentale of algemene medische situatie, niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Bij de start van het onderhoud gaf u onder meer aan dat u zich goed voelde (CGVS, p. 2). Op de DV Z gaf u verder geen blijk van bijzondere procedurele noden (zie DVZ, vragenlijst 'bijzondere procedurele noden'). U werd er tijdens uw persoonlijk onderhoud op gewezen dat u om pauzes kon vragen indien nodig (CGVS p. 2). U bleek doorheen uw persoonlijk onderhoud ook in staat om op coherente wijze antwoord te geven op de gestelde vragen. Redelijkerwijze kan er dus vanuit gegaan worden dat u in staat was te voldoen aan uw verplichtingen en op volwaardige wijze kon deelnemen aan uw asielprocedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Verklaring DVZ dd. 14/3/2025; NPO dd. 26/05/2025; bijlage Eurodac Marked Record, dd. 07/10/2024), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg 66k dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat 66k de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds

bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u zelfredzaam was tijdens uw verblijf in Griekenland. In het opvangcentrum waar u verbleef op Samos werd u door een aantal politieagenten en een generaal aangesteld als tolk vermits u goed Engels spreekt (CGVS, p. 7-8). Omwille van dit werk verbleef u meer dan 7 maanden in het opvangcentrum (CGVS, p. 7). Na het verlaten van het opvangcentrum vond u, samen met twee vrienden, onderdak in een leegstaande caravan vlakbij het opvangcentrum (CGVS, p. 5). Daar verbleef u 3 weken totdat één van deze vrienden u in contact bracht met een Britse man die werk voor u regelde in een

chalet op Samos (CGVS, p. 5 en 7). U heeft dit werk ongeveer 3 weken gedaan en kreeg er tegelijkertijd onderdak aangeboden (CGVS, p. 5). Met behulp van deze kennis opende u ook een Griekse bankrekening (CGVS, p. 6). Nadat u echter ruzie met uw werkgever verkreeg, keerde u terug naar de caravan (CGVS, p. 5). Daar heeft u tot uw definitief vertrek uit Griekenland verbleven (CGVS, p. 5-6). Tijdens uw verblijf op Samos slaagde u er ook in om de nodige documenten te verkrijgen waarop u, conform de u toegekende status, recht had en die u de toegang verschaffen tot verschillende basisvoorzieningen, waaronder uw verblijfsvergunning of ADET en reisdocument (CGVS, p. 5-6). Zo vertelde u dat u zich tot het politiekantoor op Samos had gewend en daar beide documenten had aangevraagd (CGVS, p. 6). Om de procedure sneller te laten verlopen zocht u ook zelf contact op met een hulporganisatie Alfa. Daar werd u uiteindelijk doorverwezen naar een advocaat (CGVS, p. 7-8).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf 66k de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Met betrekking tot uw verklaring dat er geen werkmogelijkheden waren in Griekenland (CGVS, p. 7), moet worden opgemerkt dat u uw eigen ervaringen dit tegenspreken, aangezien u er wel heeft gewerkt, zij het op de illegale arbeidsmarkt (CGVS, p. 6-7). U verklaarde dat u 3 weken heeft gewerkt in een chalet op Samos, waar u aangesteld was om allerlei klussen uit te voeren zowel in het huis als in de tuin (CGVS, p. 6). Nadien heeft u echter geen ander werk meer gedaan in Griekenland en heeft u over het algemeen weinig pogingen ondernomen om werk op de legale arbeidsmarkt te vinden (CGVS, p. 7).

U verklaarde dat u in uw zoektocht naar werk in contact was met de Britse man die u eerder aan werk had geholpen, omdat hij naar eigen zeggen over een groot netwerk beschikte (CGVS, p. 7). Echter, later verbrak u het contact met hem toen u erachter kwam dat hij u trachtte te bekeren tot het christendom (CGVS, p. 7). Dit laatste betreffen loutere verklaringen zonder meer. Verder gaf u aan dat u naar een plein ging op Samos waar arbeiders stonden te wachten totdat ze door werkgevers werden opgepikt (CGVS, p. 7). U stelde echter dat geen enkele werkgever een persoon die zo weinig woog, zoals u zelf aangaf, wilde aannemen (CGVS, p. 7). U haalde verder aan dat u in contact was met de organisatie Alfa in uw zoektocht naar werk en om onder meer te proberen om uw diploma's uit Gaza gelijk te stellen (CGVS, p. 7). Volgens u zouden ze u daar niet verder hebben geholpen (CGVS, p. 7). Afgezien van deze organisatie, bent u bij geen enkele andere hulporganisatie langs geweest om naar werk te informeren (CGVS, p. 7). Toen u de vraag werd gesteld of u ooit nog andere organisaties had bezocht, of er ooit over had nagedacht om zich elders in Griekenland te vestigen om werk of een betere woning te vinden, antwoordde u van niet omdat u uw weg daar niet zou kennen (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u nergens en bij niemand terecht kon in Griekenland vanwege de problemen die u verkregen had met de Griekse autoriteiten en vanwege uw Hepatitis B (CGVS, p. 7). Verder heeft u zich nooit tot de Griekse instanties gewend om zich te informeren naar werk of betere accommodatie (CGVS, p. 7). U heeft zich ook nooit tot een interimkantoor gewend en verklaarde dat, aangezien het in België al niet lukte om werk te vinden in het Engels, dit in Griekenland al helemaal niet mogelijk zou zijn, omdat men daar alleen Grieks spreekt (CGVS, p. 7).

Toen u vervolgens gevraagd werd of u in Griekenland de taal heeft proberen leren, zei u dat scholen niet bestonden of dat alles betalend was (CGVS, p. 7). Uit uw andere verklaringen blijkt echter dat u zich duidelijk bewust bent van het belang van het leren van de taal in een land om werk te vinden en zich beter te kunnen

integreren. Zo bent u in België wel bezig met het leren van de taal en gaf u aan dat u in de toekomst nog extra taallessen zal volgen (CGVS, p. 3 en 10). Als u dit werkelijk had gewild, had u in Griekenland meer moeite kunnen doen om Grieks te leren en zo uw mogelijkheden op werk te vergroten.

Wat betreft uw zoektocht naar betere accommodatie in Griekenland, heeft u zoals hierboven reeds besproken, ook weinig pogingen ondernomen. U verklaarde dat u contact had opgezocht met enkele hulporganisaties voor het vinden van een woning, met name Alfa, Helios en Skills Factory, maar zei dat deze u niet hadden verder geholpen (CGVS, p. 7). Vervolgens verklaarde u echter dat Alfa u had geholpen met het verlaten van het opvangcentrum en dat Skills Factory af en toe voedsel uitdeelde aan vluchtelingen (CGVS, p. 7). U legde ook een document neer als bewijs dat u contact had opgenomen met Helios (zie document 7) (CGVS, p. 4). Het gaat om een WhatsApp-conversatie waarin u berichten stuurt naar deze organisatie, maar waarop nooit werd gereageerd. Er dient echter opgemerkt te worden dat deze berichten geen bewijskracht hebben, aangezien ze in principe door om het even wie opgesteld kunnen zijn en de inhoud ervan niet persé op de waarheid berust.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u, zowel bij een eventuele terugkeer naar Griekenland, als in het algemeen, niet volledig op uzelf bent aangewezen voor uw levensonderhoud. Op de vraag hoe u zichzelf in uw levensonderhoud voorzag in Griekenland, gaf u aan dat u tijdens uw verblijf in het centrum - waar men beroep deed op uw tolkendiensten - geen geld nodig had en dat u erna leefde met het geld dat uw neven in België u opstuurden (CGVS, p. 4 en 7). Het feit dat u hier in België niet meer in dezelfde mate financieel ondersteund wordt, aangezien u tracht om hier op zelfstandige wijze te leven, betekent niet dat uw familie u niet zou kunnen steunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland (CGVS, p. 4).

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u tijdens uw reis en verblijf in Griekenland een sociaal netwerk had en in staat was om sociale contacten te leggen. Zo gaf u zelf aan dat u in Turkije mensen kende en dat u met een groep enkele keren de oversteek naar Griekenland had proberen maken (CGVS, p. 5). Verder gaf u ook aan dat u in Griekenland veel mensen kende en vrienden had, gezien volgens u alle bewoners uit uw wijk in Gaza op hetzelfde moment als u waren vertrokken (CGVS, p. 7). U had het ook over uw twee vrienden die met u in de caravan sliepen, en waarvan één u in contact had gebracht met de Britse man die u aan werk had geholpen (CGVS, p. 6 en 9). Na uw verblijf in Griekenland en voor uw komst naar België zou u ook een aantal dagen hebben overnacht bij vrienden uit het opvangcentrum die zich momenteel in Duitsland bevinden (CGVS, p. 3). Hoewel u beweerde niemand meer te kennen in Griekenland (CGVS, p. 7), toont het bovenstaande aan dat u bij een eventuele terugkeer naar daar, niet volledig op uzelf zou zijn aangewezen en in staat zou zijn om nieuwe contacten te leggen.

Ook uw reis van Gaza naar Griekenland en vervolgens verder door Europa getuigt van uw zelfstandigheid. U gaf aan dat u zelf uw vertrek uit Gaza had geregeld via een reisorganisatie (CGVS, p. 4). In Gaza zocht u eveneens contact op met een smokkelaar in Turkije die uw verdere reis naar Griekenland zou regelen (CGVS, p. 5). U betaalde hem 2.100€ (CGVS, p. 5). Vervolgens reisde u naar Turkije, waar u ongeveer een maand verbleven heeft, meer bepaald in Izmir (CGVS, p. 5). U vond er onderdak in een hotel (CGVS, p. 5). U gaf aan dat u dit kon betalen met het geld dat u vanuit Gaza had meegebracht (CGVS, p. 5). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u ook hier in België op zelfstandige wijze leeft. Zo heeft u, zij het voor een korte periode, reeds gewerkt en bent u bezig met het leren van de taal in het opvangcentrum (CGVS, p. 3). Zoals hierboven reeds aangehaald, gaf u ook aan dat u binnen een paar maanden met taallessen buiten het centrum zal beginnen (CGVS, p. 10).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u nooit de intentie had om een duurzaam leven uit te bouwen in Griekenland. Na ongeveer 4 maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven te hebben - u werd erkend als vluchteling op 30 april 2024 - en na amper anderhalve maand na het ophalen van uw Griekse verblijfsdocument of ADET, reisde u op 13 september 2024 al naar België (CGVS, p. 3 en 5-6). Dit betreft aldus een zeer kortstondig verblijf in Griekenland op basis waarvan het niet mogelijk is om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taallessen; met andere woorden, allemaal zaken waarvan u beweerde ze niet te hebben ontvangen in Griekenland.

Verder heeft u niets gedaan met uw fiscaalregistratienummer (AFM) of sociale zekerheidsnummer (AMKA), om op die manier uw rechten op medische zorg en andere zaken te laten gelden (CGVS, p. 6). U gaf zelfs aan dat u niet wist wat deze zaken inhielden (CGVS, p. 6). Er kan met andere woorden bezwaarlijk gesteld worden dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet kon laten gelden in Griekenland. U koos er immers zelf bewust voor dit niet te doen.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, heeft vernietigd in België (CGVS, p. 6).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het de vernietiging ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA BIP Report EN.pdf>).

U heeft echter nooit een vervangkaart voor deze documenten aangevraagd aangezien u naar eigen zeggen wilt vermijden om ooit nog terug te keren naar Griekenland (CGVS, p. 6).

Ten derde blijkt uit uw verklaringen en administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, aangezien u pas een beslissing kreeg op 30 april 2024 en de ADET 3 jaar lang geldig is (zie blauwe map, stuk 1 en CGVS, p. 5). U beweert alleen dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn (CGVS, p. 6). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft waarover u naar eigen zeggen niet beschikte (CGVS, p. 6), herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03 RSA BIP.pdf>; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigden die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA BIP Report EN.pdf>).

Begunstigden die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gezien u over een geldige AFM beschikt - aangezien u onder meer over een Griekse bankrekening beschikte in Griekenland (CGVS, p. 6)- , blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , maart 2024, p. 20: the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw medische en mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Wat betreft de toegang tot medische verzorging in Griekenland, verklaarde u geen enkele soort behandeling te hebben verkregen, noch in het centrum noch daarbuiten (CGVS, p. 8-9). Echter, meteen daarop gaf u aan dat u tijdens uw verblijf in het centrum wel een keer bij de psycholoog was langs geweest (CGVS, p. 8-9). U bekritiseerde, vreemd genoeg, vervolgens de aanpak van deze psycholoog omdat die u medicijnen had willen voorschrijven (CGVS, p. 8-9). U gaf aan dat het om die reden bij dat ene bezoek gebleven is (CGVS, p. 9). In het begin van het onderhoud vertelde u daarnaast dat u op 30 november 2023, u verbleef toen nog in het centrum, een medische afspraak had in verband met uw migraine en dat u toen in behandeling bent geweest (CGVS, p. 3). U legde het bewijs van afspraak voor (zie document 8) (CGVS, p. 3), wat aantoont dat u wel toegang had tot de Griekse gezondheidszorg. U verklaarde dat de dokter dit document (document 8) had verscheurd (CGVS,

p. 9). Daarna gaf u echter aan dat hij u had geadviseerd over de juiste medicatie en wees u op de hoge kost van een scan (CGVS, p. 9). Verder merkte u nog op dat u in het centrum medicijnen verkreeg van Artsen zonder Grenzen (CGVS, p. 9).

Uw bewering dat u in Griekenland nergens medische hulp kreeg, werd verder tegengesproken door uw verklaring dat u, na het verlaten van het centrum op Samos, nog een tweede keer naar het ziekenhuis zou zijn geweest in verband met uw Hepatitis (CGVS, p. 9). U diende niets te betalen voor uw opname bij de spoed (CGVS, p. 9). Opnieuw verklaarde u dat de dokter u niet werkelijk had geholpen, in tegenstelling tot het Rode Kruis in Griekenland die u later de diagnose van Hepatitis B stelden (CGVS, p. 9). Echter, afgezien van deze 3 bezoeken aan een arts in Griekenland, heeft u verder nooit naar medische behandeling gezocht (CGVS, p. 9). Bijgevolg kan niet worden gesteld dat u nergens - noch in het centrum, noch daarbuiten - een degelijke behandeling of medicatie voor uw medische klachten kreeg, aangezien u dit zelf geen kans heeft gegeven. Bovendien blijven uw beweringen dat de artsen in het centrum of in de ziekenhuizen een verkeerde diagnose stelden of behandeling gaven, ongefundeerde uitspraken waarvoor u geen concrete elementen heeft voorgelegd.

Zoals hierboven reeds vermeld, verklaarde u bovendien niet in het bezit te zijn geweest van een sociale zekerheidsnummer (AMKA) in Griekenland (CGVS, p. 6).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaal zekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf;

Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Tijdens het onderhoud bleef u in gebreke om aan te tonen dat het voor u niet mogelijk was om deze stappen te ondernemen of om uw AMKA te bekomen (CGVS, p. 6). U verklaarde bovendien dat u niet op de hoogte was van deze zaken (CGVS, p. 6).

Bijgevolg blijkt nergens uit uw verklaringen dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospita/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospita/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece — Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-tohealthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat betreft uw huidige gezondheidstoestand, bent u sinds september 2024 in behandeling voor uw migraine en de Hepatitis B in België (CGVS, p. 2). U gaf aan dat u maandelijks naar de dokter gaat hiervoor en dat u in het totaal al meer dan 12 raadplegingen heeft gehad (CGVS, p. 2). Gevraagd naar de specifieke behandeling die u krijgt in België, vertelde u dat u enkel medicatie neemt (CGVS, p. 2-3). Vervolgens verklaarde u dat er geen vaste regelmaat is wat betreft de inname van het medicijn voor de migraine, enkel wanneer u een migraine-aanval hebt (CGVS, p. 2). Volgens u vindt zo'n aanval één keer om de 2 maanden plaats, maar vanwege de toestand in Gaza gebeurt het soms maandelijks (CGVS, p. 2). Wat betreft de medicatie voor de Hepatitis, verklaarde u dat de dokter besloot om met de medicatie te stoppen en dat u al een aantal maanden geen medicatie neemt (CGVS p. 2). U zou naar eigen zeggen wel nog maandelijks bij de arts moeten langs gaan voor een controle van de lever en heeft in de toekomst nog afspraken gepland (CGVS, p. 2).

U legde verschillende medische documenten voor in verband met uw migraine en de Hepatitis B, waaronder bewijzen van afspraken, de onderzoeken en de scans die u heeft laten afnemen in België (zie documenten 10). Eén van de meest recente documenten die u voorlegde was met betrekking uw afspraak op 18 april 2025 in verband met beide medische problemen (zie document 10, dd. 18/04/2025). Daarop is ook te zien dat u in het najaar nog een opvolgingsafspraak heeft. Deze documenten bevestigen inderdaad dat u reeds medische behandeling zocht in België en in de toekomst op consultatie zal gaan.

Wat betreft uw huidige psychologische toestand gaf u aan dat u bij aankomst in België op bezoek bent geweest bij een psycholoog (CGVS, p. 3). Na uw overplaatsing naar het opvangcentrum heeft u echter geen afspraken meer gehad (CGVS, p. 3). U verklaarde wel dat via het centrum een afspraak met een psycholoog

was ingepland, maar gaf vervolgens aan dat deze afspraak nog concreet moest worden vastgelegd (CGVS, p. 3) U legde ook geen psychologische attesten voor tijdens het persoonlijk onderhoud.

Echter, hoewel niet wordt betwist dat u te kampen zou hebben met mentale of medische problemen, zijn deze niet van die aard dat zij kunnen worden gecategoriseerd als zijnde een bijzondere kwetsbaarheid. Uit uw verklaringen blijkt ook duidelijk dat u zowel in Turkije - waar u nooit naar medische behandeling of medicijnen heeft gezocht als in Griekenland in staat was om zelfstandig te functioneren en eveneens om sociale contacten te leggen (CGVS, p. 5). U bleef tijdens het onderhoud, zoals hierboven reeds besproken, bovendien in gebreke om aan te tonen dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen aanspraak zou kunnen maken op of toegang zou kunnen krijgen tot medische of psychologische ondersteuning indien nodig. Dat u zich, omwille van uw medische of psychologische situatie niet zou kunnen handhaven in geval van terugkeer naar Griekenland, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van meerdere incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, evenals van eerder beperkte aanvaringen met derden (CGVS, p. 7-10), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

U verklaarde dat de Griekse politie u tijdens uw verblijf in het opvangcentrum op Samos gedwongen had aangesteld als tolk omdat u had aangegeven dat u het Engels beheerste (CGVS, p. 7-8). Om deze reden duurde uw verblijf in het centrum naar eigen zeggen veel langer dan andere vluchtelingen (CGVS, p. 8). Het ging meer bepaald over 2 politieagenten, genaamd N. en O., en zelfs de generaal van het kamp (CGVS, p. 8). U werd naar eigen zeggen verplicht om gratis voor hen te werken wanneer er zich problemen met drugsgebruikers, drugshandelaars en vluchtelingen voordeden (CGVS, p. 8). Aangezien u zelf vluchteling was weigerde u dit, waardoor hun behandeling tegenover u erger werd en u geslagen en bedreigd werd (CGVS, p. 8).

Op een gegeven moment zou u zich tot de hulporganisatie Alfa hebben gewend zodat u het centrum kon verlaten (CGVS, p. 8). Zij zouden een advocaat hebben geregeld die er naar eigen zeggen voor zorgde dat u op 30 april 2024 uw beslissing kreeg en uw Griekse documenten korte tijd daarna in orde werden gebracht (CGVS, p. 8 en 10). Na het verlaten van het opvangcentrum, zou u nog verschillende keren bedreigd zijn geweest door agenten N. en O. toen u in een caravan vlakbij het centrum overnachtte (CGVS, p. 8 en 10).

Enkele zaken over deze problemen met de Griekse politie dienen te worden opgemerkt:

Over het algemeen blijven uw verklaringen over de problemen met de Griekse politie en uw bezoek aan de organisatie Alfa louter beweringen, die u op geen enkele wijze heeft kunnen staven met concrete elementen of enig overtuigend begin van bewijs (CGVS, p. 8). Hoewel u enkele WhatsApp-conversaties tussen u en de generaal van het kamp voorlegde als bewijs van deze problemen, moet worden opgemerkt dat deze berichten geen enkele bewijskracht hebben aangezien ze door eender wie zouden kunnen zijn opgesteld en ook de inhoud ervan gemakkelijk kan worden gemanipuleerd (zie document 6) (CGVS, p. 8).

Zelfs indien uw verklaringen waar zijn, heeft u deze situatie - afgezien van uw vermeende bezoek aan de organisatie Alfa - nergens anders proberen aangeven. U gaf als verklaring dat het niet mogelijk was om personen met de hoogste functie in Griekenland, waarmee u zogezegd problemen had, aan te klagen (CGVS, p. 8). Echter, dit neemt niet weg dat u zich tot een andere meer neutrale instantie, of zelfs een andere politie- of overheidsinstantie had kunnen wenden om dit gedrag van de politie aan te klagen.

Opmerkelijk is ook dat u, hoewel u deze politieagenten vreesde, na het verlaten van het centrum besloot om vlakbij te gaan wonen in een caravan (CGVS, p. 8). Uw verklaring dat er geen andere mogelijkheden waren vormt geen afdoende uitleg voor deze beslissing, omdat u zich op zijn minst ergens anders op het eiland Samos had kunnen vestigen waar u minder kans zou hebben gehad om rechtstreeks in hun vizier te komen. Hetzelfde geldt voor uw vrees dat u bij terugkeer naar Griekenland opnieuw in problemen met hen zou komen, aangezien u vrij bent om zich elders in Griekenland te vestigen.

Wat betreft uw vrees dat u het risico loopt (opnieuw) bedreigd te worden door kennissen van personen die door uw werk als tolk zijn aangehouden, of meer algemeen door de Palestijnen en Syriërs op Samos en in Athene die u van verraad beschuldigden, wordt het volgende opgemerkt:

Ten eerste kon u deze vrees niet concretiseren, aangezien de door u genoemde groep zeer groot en vaag is, namelijk alle Palestijnen en Syriërs op zowel Samos als Athene. Volgens uw verklaringen bent u zelfs nooit in Athene geweest. U gaf aan dat zij u lastigvielen en bedreigden in het centrum, maar na het verlaten daarvan zouden er geen verdere significante incidenten hebben plaatsgevonden. Tevens haalde u geen enkel concreet voorval aan (CGVS, p. 9-10).

Bijgevolg vormen bovengenoemde incidenten geen belemmering voor een eventuele terugkeer naar Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, 5³, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw voorgelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande analyse te wijzigen. De kopie van uw Palestijnse identiteitsdocumenten, uw UNRWA-kaart, de kopie van de Palestijnse identiteitsdocumenten van uw familieleden, de reizigerslijst in verband met uw vertrek uit Gaza, de foto van de toestand in Gaza (documenten 1, 2, 3, 4, 5) hebben enkel betrekking tot uw identiteit en de toestand in Gaza. Deze beslissing heeft daartoe geen betrekking.

Het bewijs in verband met uw problemen met de Griekse politie in Griekenland, evenals het bewijs van het contact met hulporganisatie Helios in verband met opvang, werden hierboven reeds besproken (documenten 6 en 7). Het medisch document uit Griekenland in verband met de afspraak voor uw migraine en de verschillende medische attesten uit België in verband met uw hepatitis en migraine werden hierboven reeds besproken (documenten 8 en 10). Wat betreft de foto's van de slechte levensomstandigheden in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat dit slechts een momentopname van uw verblijf in het land betreft (document 9). Louter op basis van deze beelden kan er niet besloten worden dat u zich in Griekenland in een situatie van ernstige materiële deprivatie bevond, noch dat u in een dergelijke situatie zou terechtkomen bij een eventuele terugkeer.

Uw verdere opmerkingen over het persoonlijk onderhoud (document 11) hebben onder andere betrekking op uw vertrek uit Gaza en uw Palestijnse identiteitsdocumenten. Dit werd niet verder besproken in bovenstaande beslissing.

De andere opmerkingen gaan over uw medische problemen, met name uw migraine en Hepatitis. U bevestigde nogmaals dat u nog steeds in behandeling bent voor uw Hepatitis in België en merkte op dat uw volgende afspraak bij de dokter daarover zal gaan. Een andere opmerking gaat over de precieze datum van de start van uw behandeling voor beide medische problemen in België. Al deze zaken werden echter niet betwist en wijzigen niets aan de inhoud van bovenstaande beslissing.

Ten slotte verwees u opnieuw naar het medisch document dat u in het ziekenhuis in Griekenland had ontvangen (document 8). U verklaarde dat u daar geen medische verzorging had gekregen, terwijl u op het CGVS zei van wel (CGVS, p. 3). U merkte verder opnieuw op dat de arts het document had verscheurd, u vervolgens advies gaf over de in te nemen medicatie, en verwees opnieuw naar de hoge kostprijs van een scan. U vermeldde ook opnieuw dat u gedurende een bepaalde periode medicatie van Artsen zonder Grenzen had ontvangen. Daarbij moet worden opgemerkt dat deze verklaringen post factum werden afgelegd en grotendeels een herhaling vormen van hetgeen reeds tijdens het persoonlijk onderhoud en in de bovenstaande beslissing is besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, 5³, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en u bijgevolg niet naar Gaza mag worden teruggeleid."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 57/6, §3, eerste lid, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), de artikelen 3 en 8 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), de formele motiveringsplicht, de samenwerkingsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker is tevens van oordeel dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout.

Verzoeker betoogt te hebben aangetoond dat hij in Griekenland is blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen die een bijzonder hoge ernst bereiken, zodat moet worden aangenomen dat de bescherming die hem in Griekenland is verleend niet effectief is.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn kwetsbaarheid, enerzijds zijn persoonlijke kwetsbaarheid en de beoordeling ervan door het CGVS en anderzijds de kwetsbaarheid die inherent is aan alle verzoekers om internationale bescherming van Palestijnse afkomst. Hij wijst erop dat hij een overlevende is van het Palestijns conflict en de dramatische humanitaire en veiligheidsgevolgen ervan. Bovendien bevindt zijn hele familie zich momenteel nog in Gaza, wat een zware psychologische impact op hem heeft. Ook zijn verblijf in Griekenland was een extra traumatische ervaring die zijn al beschadigde psychische toestand alleen maar verergerde. Het feit dat hij nog geen lange psychologische begeleiding heeft kunnen krijgen, doet niets af aan zijn psychologische kwetsbaarheid. Hij betwist de beoordeling van de commissaris-generaal dat er geen bijzondere procedurele noden blijken en meent dat zijn kwetsbaarheid onvoldoende in aanmerking werd genomen bij het nemen van de bestreden beslissing. Verder betoogt verzoeker dat hij naast zijn individuele kwetsbaarheid ook een kwetsbaarheid heeft die inherent is aan alle verzoekers om internationale bescherming van Palestijnse afkomst, ter staving waarvan hij verwijst naar de gevoegde rapporten (stuk 3, zoals rapporten van Ulysse, een rapport van Hub Humanitaire, een verklaring van de directeur-generaal van Samusocial, het hoofd van de psychiatrische afdeling van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel, de directeur-generaal van het Burgerplatform – Belrefugees, psychiaters en andere veldwerkers) en rechtspraak van de Raad.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn levensomstandigheden in Griekenland en betwist de grieven van het CGVS als volgt: *“Het CGVS stelt in zijn beslissing (p. 3) dat verzoeker “zelfredzaam” was tijdens zijn verblijf op Samos omdat hij als tolk fungeerde in het opvangcentrum. Echter, uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij hiertoe werd gedwongen door twee politieagenten en zelfs de generaal van het kamp, omdat hij het Engels beheerste (CGVS, p. 7-8). Hij werd verplicht om onbetaald te tolken in situaties van geweld of drugsproblematiek, wat hij weigerde aangezien hij zelf een vluchteling was. Als gevolg hiervan werd hij bedreigd en geslagen (CGVS, p. 8). Het is dan ook onbegrijpelijk dat het CGVS deze gedwongen arbeid en mishandeling beschouwt als een vorm van zelfredzaamheid of als een voordeel in zijn situatie.*

Voorts stelt het CGVS (p. 3) dat verzoeker samen met vrienden onderdak vond in een leegstaande caravan en later werk kreeg via een Britse man. Ook deze feiten worden volledig uit hun context gehaald. Verzoeker bevond zich de dag na de kennisgeving van zijn vluchtelingenstatus in een toestand van dakloosheid en extreme materiële deprivatie. Hij had geen andere keuze dan een vervallen, onbewoonbare caravan te betrekken (CGVS, p. 5), waarvan hij trouwens de foto's aan het CGVS heeft voorgelegd. Wat het “werk” betreft, gaat het om een situatie van morele chantage: de Britse man wilde hem slechts helpen op voorwaarde dat verzoeker zich tot het christendom zou bekeren. Toen verzoeker weigerde, verbrak hij het contact (CGVS, p. 7).

Ten slotte beweert het CGVS (p. 5) dat verzoeker een sociaal netwerk had in Griekenland. Dit is onjuist. Verzoeker heeft expliciet verklaard dat hij geïsoleerd was, dat hij vergeefs hulp heeft gezocht bij organisaties zoals Alfa, Helios en Skill Factory, en dat hij grotendeels aan zijn lot werd overgelaten. Hij verklaarde bovendien: “Ik zat 11 maanden op Samos, maar zou gestorven zijn als ik elders zou zijn geweest want ik kende mijn weg er niet. [...] Mijn vrienden hebben me in de steek gelaten omwille van mijn ziekte en kon nergens en bij niemand terecht.”

Het CGVS presenteert de situatie van verzoeker op een manier die haaks staat op zijn feitelijke verklaringen. De selectieve en vertekende interpretatie van de feiten door het CGVS vormt een kennelijke beoordelingsfout.”

Hij meent dat hij wel voldoende stappen heeft ondernomen om zijn rechten als statushouder in Griekenland te laten gelden.

In een derde middelonderdeel gaat verzoeker in op de algemene situatie in Griekenland en verwijst naar het meest recente RSA-rapport van maart 2025 dat hij als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt (stuk 4) en naar andere landeninformatie van 2025. Hij bespreekt de problemen die begunstigen van internationale bescherming in Griekenland ondervinden inzake toegang tot algemene sociaaleconomische rechten, huisvesting, de arbeidsmarkt, gezondheidszorg, sociale hulp, doeltreffende rechtsmiddelen, aanvragen tot verlenging of duplicaat van verblijfsvergunningen, systematisch racisme en tekortschietende hulp van ngo's.

Deze problemen hebben ertoe geleid dat talrijke Europese landen de internationale bescherming in Griekenland als niet doeltreffend beschouwen. Hij besluit dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland heel vlug en gemakkelijk in een situatie van extreme materiële deprivatie kunnen terechtkomen. Verzoeker verwijst opnieuw naar rechtspraak van de Raad.

In een vierde middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn nood aan internationale bescherming en de onveilige veiligheidssituatie en oorlog in Palestina. Hij wijst op het feit dat hij hulp heeft ontvangen van UNRWA in Palestina en dat hij bij UNRWA geregistreerd is. Hij verwijst naar zijn bij het CGVS neergelegde UNRWA- en Palestijnse documenten en naar rechtspraak van de Raad.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU).

Verzoeker betoogt dat het feit dat hij internationale bescherming geniet in Griekenland, volstaat om aan te tonen dat hij reeds vervolgingen heeft ondergaan of bedreigd werd met vervolging in zijn land van herkomst, en het in dat geval overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aan het CGVS toekomt om aan te tonen dat deze niet opnieuw zullen plaatsvinden, wat in casu volgens hem niet is gebeurd.

Beide middelen worden omwille van hun inhoudelijke verbondenheid hierna samen behandeld.

2.3. Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.4. Verzoeker voegt volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- Objectieve rapporten van verenigingen en psychosociale werkers over de geestelijke gezondheid van personen van Palestijnse afkomst (stuk 3);
- "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA van maart 2025 (stuk 4).

3. Nota met opmerkingen en aanvullende nota's

3.1. Op 10 juli 2025 dient de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, een verweernota in waarin zij het gelijk van haar beslissing herhaalt en repliceert op de grieven van het verzoekschrift.

3.2. Op 7 oktober 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten (met vermelding van weblink):

- "*Country Report: Greece. Update 2023*" van AIDA/ECRE van 24 juni 2024;
- "*Country Report: Greece. Update 2024*" van AIDA/ECRE van september 2025;
- "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;
- "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2024;
- "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA van maart 2025;
- "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van de Europese Commissie van 4 april 2025;
- "*COI Focus Grèce - Aide aux migrants*" van Cedoda van 25 juli 2025;
- "*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*", van Cedoca van 17 september 2025;
- Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16 april 2025, Bundesverwaltungsgericht en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16 april 2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

De verwerende partij analyseert de administratieve situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en oordeelt dat voormelde informatie niet toelaat om te concluderen dat een

(terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid. Zij wijst er nog op dat verschillende administratieve rechtbanken, waaronder het Duitse Grondwettelijk Hof, in talrijke uitspraken hebben geoordeeld dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem.

3.3. Op 13 oktober 2025 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar het recente AIDA/ECRE-rapport van 15 september 2025 ("*Country Report: Greece. Update 2024*") dat als bijlage wordt toegevoegd. Hij gaat in op de algemene situatie van statushouders in Griekenland en hun problemen inzake het verkrijgen van een verblijfsvergunning en van een actieve AMKA, inzake de toegang tot huisvesting, sociaal welzijn en gezondheidszorg, en inzake de terugkeer van begunstigten van internationale bescherming. Daarnaast gaat hij in op enkele landenrapporten van de aanvullende nota van de commissaris-generaal en bekritiseert de analyse van de commissaris-generaal. Hij gaat ook nog uitvoerig in op een aantal methodologische tekortkomingen in het CEDOCA-rapport van 25 juli 2025 ("*COI Focus Grèce - Aide aux migrants*"). Hij besluit dat de bescherming in Griekenland niet effectief is en niet beantwoordt aan de vereisten van menselijke waardigheid, in het bijzonder voor kwetsbare personen zoals hij die bovendien kampt met ernstige gezondheidsproblemen.

Ter terechtzitting op 14 oktober 2025 legt verzoeker dezelfde aanvullende nota neer met in bijlage een aantal medische stukken van verzoeker.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient."

Artikel 10, lid 3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

"3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat: a) (...); b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in

de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken; (...)"

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem

verschafft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Ontvankelijkheid van de middelen

5.1.1. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De in het tweede middel aangevoerde schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

5.1.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker in zijn eerste middel de schending aan van artikel 24 van het Handvest en van artikel 8 van het EVRM, en in zijn tweede middel de schending van de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet en van de richtlijn 2011/95/EU, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen en deze richtlijn in casu geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 in casu geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet.

5.1.3. De middelen zijn, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

5.2. Bijzondere procedurele noden

Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U gaf tijdens het onderhoud aan dat u met migraine en Hepatitis B te kampen heeft (CGVS, p. 2). U bent voor beide medische problemen in behandeling in België en heeft reeds verschillende afspraken gehad (CGVS, p. 2-3). U gaf ook aan dat u bij aankomst in België bij een psycholoog langsging en dat u van plan bent om opnieuw op consultatie te gaan in de toekomst (CGVS, p. 3). Dat u (mentale) gezondheidsproblemen zou hebben wordt niet betwist. Er dient echter te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u, ten gevolge van uw mentale of algemene medische situatie, niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Bij de start van het onderhoud gaf u onder meer aan dat u zich goed voelde (CGVS, p. 2). Op de DV Z gaf u verder geen blijk van bijzondere procedurele noden (zie DVZ, vragenlijst 'bijzondere procedurele noden'). U werd er tijdens uw persoonlijk onderhoud op gewezen dat u om pauzes kon vragen indien nodig (CGVS p. 2). U bleek doorheen uw persoonlijk onderhoud ook in staat om op coherente wijze antwoord te geven op de gestelde vragen. Redelijkerwijze kan er dus vanuit gegaan worden dat u in staat was te voldoen aan uw verplichtingen en op volwaardige wijze kon deelnemen aan uw asielprocedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker betwist bovenstaande motieven geenszins in concreto. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter verwijzen naar zijn kwetsbaar profiel en voegt bij aanvullende nota een aantal medische stukken toe zoals attesten van afspraak bij de afdeling hepatologie op 20 januari 2026 en bij de afdeling gastro-enterologie op 25 september 2025, een toelating van Fedasil om op 18 april 2025 op consultatie te gaan bij AZ Nikolaas – Campus Beveren, een overzicht van zijn medische afspraken, zijn bloedresultaten van 30 september 2024, een voorschrift voor medicatie en twee aanvragen voor medische onderzoeken. Deze stukken werpen geen nieuw licht op bovenstaande pertinente beoordeling van de commissaris-generaal. De commissaris-generaal stelt terecht vast dat noch uit de door verzoeker voorgelegde medische attesten, noch uit zijn verklaringen blijkt dat hij ten gevolge van zijn mentale of algemene medische situatie niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de procedure internationale bescherming en om op een normale wijze aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen en/of om de kernelementen van zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming op een coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige wijze uiteen te zetten. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat dit onderhoud inderdaad op een normale wijze is verlopen en dat verzoeker op de hem gestelde vragen kon antwoorden. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure werden gerespecteerd, evenals dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.3. De niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet

5.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

5.3.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (Administratief dossier, Verklaring DVZ d.d. 14/3/2025; NPO CGVS d.d. 26/05/2025; blauwe map 'landeninformatie', Eurodac Marked Record, d.d. 07/10/2024). Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 30 april 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 29 april 2027. Voorgaande is in overeenstemming met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, d.d. september 2024, p. 13; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2023*, p. 243).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. De Raad verwijst hierbij naar het vigerende EU-acquis, meer bepaald de richtlijn 2011/95/EU, waaruit blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale beschermingsstatus berust in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° bij de commissaris-generaal doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan de commissaris-generaal toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Bijgevolg wordt in casu vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5.3.3. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de

onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvermijgbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

5.3.4. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

5.3.5. Vooreerst wordt de algemene situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is om van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van igo's en ngo's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (“*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of

statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus aan de betrokkene mededeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak bij de Griekse politie maken om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de tien dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om te worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden opgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten wekelijks nakijken (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

B. Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM (fiscaal registratienummer) aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers.

Personen die na 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend, zouden in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes (die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten) aanmaken zonder

voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA (het sociale zekerheidsnummer) is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p.236). Om een AMKA te verkrijgen, moeten statushouders de Griekse autoriteiten vragen om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening) is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat personen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze AMKA-verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse onderdanen. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen, voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload

arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van hun AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267)

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, pasfoto's voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

E. Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende ngo's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomstcursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse ngo's of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren

deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt één of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:

- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;
- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;
- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus *“the European way of life”*, en vorming in sociale vaardigheden;
- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;
- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (Kéntro Ensomátosis Metanastón, KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het HELIOS+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria:

- (i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asieldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigden zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinslid van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;
- (ii) arbeidsstatus: ze moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresía Apaschólisis, DYPA);
- (iii) registratietermijn: ze moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Een persoon die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet meer in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigden zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*“COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior”*, 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven (*“COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior”*, 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens vijf jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen personen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een ADET, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 32).

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldige AFM en een geldige AMKA. Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt tevens gesteld dat een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA rapport van september 2025 wordt hierover echter geen melding gemaakt. Het verslag "Feitenonderzoek" stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat (p. 37). Wat er ook van zij, de Raad wijst er hierbij op dat een certificaat van aanwerving van een werkgever, d.i. in wezen een werkbelofte, op zich volstaat om een AMKA te activeren en desgevallend toegang tot de arbeidsmarkt, met alle rechten en plichten, te verkrijgen.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).

Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van igo's en ngo's, die de integratie van statushouders in de Griekse arbeidsmarkt trachten te bevorderen en te faciliteren, zoals banenbeurzen, taalcurssussen, het geven van advies of bijstand bij het vinden van werk, enz. (*"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen aangezien de activering van de AMKA, die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract of zelfstandig ondernemerschap. Er wordt benadrukt dat statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot het sociale bijstandsstelsel, wat in strijd is met artikel 29 van de Asielwet, daar het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van

internationale bescherming. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigen van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), de invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals de uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die, gezien de strekking van de informatie over deze kwestie, niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25-27; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202 en p. 264-265).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het sociale zekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. ‘*cash assistance*’), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om aan de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of personen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met personen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan personen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-programma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28; *“Country Report: Greece. Update 2025”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 265).

H. Gezondheidszorg

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35).

Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privé-dokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken.

De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en geen actieve AMKA bezitten, automatisch van toegang tot de publieke gezondheidszorg worden uitgesloten. Statushouders zonder AMKA of zonder actieve AMKA zijn echter niet verstoken van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat zij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaan: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living in Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, worden aangeraden daarvoor een beroep te doen op een ngo. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPYA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen verkrijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *"Information Guide for Beneficiaries of International Protection"*, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf ; Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPYA or AMKA)"*; UNHCR, *"Living in Greece – Access to Healthcare"*).

Ngo's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, onder andere psychologische begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en verzoekers om internationale bescherming, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 50).

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268).

I. Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten aanvragen om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de verlenging van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asiel dienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt vijf dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. *“Alkyoni II”*) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asiel dienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een preciaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en de afname van vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asiel dienst een nieuwe beslissing nemen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de tien dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een preciaire situatie terecht te komen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl de verlengingsaanvraag van hun ADET in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de verlengingsaanvragen in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een 'certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus' of een 'certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming' verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te

accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in HELIOS+ te garanderen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de Greek Council for Refugees (GCR) werden in 2024 beslissingen over hernieuwing in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de hernieuwing van de verblijfsvergunning wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

5.3.6. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale zekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

5.3.7. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Met een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, zoals geduid door het Hof van Justitie, bevindt of dat hij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De informatie die verzoeker in zijn verzoekschrift en aanvullende nota aanhaalt, ligt in de lijn met, dan wel werd supra reeds in beschouwing genomen bij de gemaakte analyse en laat aldus niet toe tot een andersluidende conclusie te komen. Verzoekers kritiek in zijn aanvullende nota betreffende een aantal methodologische tekortkomingen in het CEDOCA-rapport van 25 juli 2025 is niet dienstig. Zoals blijkt supra, is de Raad tot een gedegen analyse van de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland kunnen komen zonder hiervoor beroep te doen op het door verzoeker bekritiseerde CEDOCA-rapport *“COI Focus Grèce - Aide aux migrants”*. Hierdoor is dan ook voldoende tegemoet gekomen aan de kritiek in dit verband. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van verzoeker, aan zijn individuele profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

5.3.8. De vraag die thans rijst is of verzoeker omwille van zijn persoonlijke situatie bij terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling.

Aangaande verzoekers individuele omstandigheden wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld: *“Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u zelfredzaam was tijdens uw verblijf in Griekenland. In het opvangcentrum waar u verbleef op Samos werd u door een aantal politieagenten en een generaal aangesteld als tolk vermits u goed Engels spreekt (CGVS, p. 7-8). Omwille van dit werk verbleef u meer dan 7 maanden*

in het opvangcentrum (CGVS, p. 7). Na het verlaten van het opvangcentrum vond u, samen met twee vrienden, onderdak in een leegstaande caravan vlakbij het opvangcentrum (CGVS, p. 5). Daar verbleef u 3 weken totdat één van deze vrienden u in contact bracht met een Britse man die werk voor u regelde in een chalet op Samos (CGVS, p. 5 en 7). U heeft dit werk ongeveer 3 weken gedaan en kreeg er tegelijkertijd onderdak aangeboden (CGVS, p. 5). Met behulp van deze kennis opende u ook een Griekse bankrekening (CGVS, p. 6). Nadat u echter ruzie met uw werkgever verkreeg, keerde u terug naar de caravan (CGVS, p. 5). Daar heeft u tot uw definitief vertrek uit Griekenland verbleven (CGVS, p. 5-6). Tijdens uw verblijf op Samos slaagde u er ook in om de nodige documenten te verkrijgen waarop u, conform de u toegekende status, recht had en die u de toegang verschaffen tot verschillende basisvoorzieningen, waaronder uw verblijfsvergunning of ADET en reisdocument (CGVS, p. 5-6). Zo vertelde u dat u zich tot het politiekantoor op Samos had gewend en daar beide documenten had aangevraagd (CGVS, p. 6). Om de procedure sneller te laten verlopen zocht u ook zelf contact op met een hulporganisatie Alfa. Daar werd u uiteindelijk doorverwezen naar een advocaat (CGVS, p. 7-8).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf 66k de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Met betrekking tot uw verklaring dat er geen werkmogelijkheden waren in Griekenland (CGVS, p. 7), moet worden opgemerkt dat u uw eigen ervaringen dit tegenspreken, aangezien u er wel heeft gewerkt, zij het op de illegale arbeidsmarkt (CGVS, p. 6-7). U verklaarde dat u 3 weken heeft gewerkt in een chalet op Samos, waar u aangesteld was om allerlei klussen uit te voeren zowel in het huis als in de tuin (CGVS, p. 6). Nadien heeft u echter geen ander werk meer gedaan in Griekenland en heeft u over het algemeen weinig pogingen ondernomen om werk op de legale arbeidsmarkt te vinden (CGVS, p. 7).

U verklaarde dat u in uw zoektocht naar werk in contact was met de Britse man die u eerder aan werk had geholpen, omdat hij naar eigen zeggen over een groot netwerk beschikte (CGVS, p. 7). Echter, later verbrak u het contact met hem toen u erachter kwam dat hij u trachtte te bekeren tot het christendom (CGVS, p. 7). Dit laatste betreffen loutere verklaringen zonder meer. Verder gaf u aan dat u naar een plein ging op Samos waar arbeiders stonden te wachten totdat ze door werkgevers werden opgepikt (CGVS, p. 7). U stelde echter dat geen enkele werkgever een persoon die zo weinig woog, zoals u zelf aangaf, wilde aannemen (CGVS, p. 7). U haalde verder aan dat u in contact was met de organisatie Alfa in uw zoektocht naar werk en om onder meer te proberen om uw diploma's uit Gaza gelijk te stellen (CGVS, p. 7). Volgens u zouden ze u daar niet verder hebben geholpen (CGVS, p. 7). Afgezien van deze organisatie, bent u bij geen enkele andere hulporganisatie langs geweest om naar werk te informeren (CGVS, p. 7). Toen u de vraag werd gesteld of u ooit nog andere organisaties had bezocht, of er ooit over had nagedacht om zich elders in Griekenland te vestigen om werk of een betere woning te vinden, antwoordde u van niet omdat u uw weg daar niet zou kennen (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u nergens en bij niemand terecht kon in Griekenland vanwege de problemen die u verkregen had met de Griekse autoriteiten en vanwege uw Hepatitis B (CGVS, p. 7). Verder heeft u zich nooit tot de Griekse instanties gewend om zich te informeren naar werk of betere accommodatie (CGVS, p. 7). U heeft zich ook nooit tot een interimkantoor gewend en verklaarde dat, aangezien het in België al niet lukte om werk te vinden in het Engels, dit in Griekenland al helemaal niet mogelijk zou zijn, omdat men daar alleen Grieks spreekt (CGVS, p. 7).

Toen u vervolgens gevraagd werd of u in Griekenland de taal heeft proberen leren, zei u dat scholen niet bestonden of dat alles betalend was (CGVS, p. 7). Uit uw andere verklaringen blijkt echter dat u zich duidelijk bewust bent van het belang van het leren van de taal in een land om werk te vinden en zich beter te kunnen integreren. Zo bent u in België wel bezig met het leren van de taal en gaf u aan dat u in de toekomst nog extra taallessen zal volgen (CGVS, p. 3 en 10). Als u dit werkelijk had gewild, had u in Griekenland meer moeite kunnen doen om Grieks te leren en zo uw mogelijkheden op werk te vergroten.

Wat betreft uw zoektocht naar betere accommodatie in Griekenland, heeft u zoals hierboven reeds besproken, ook weinig pogingen ondernomen. U verklaarde dat u contact had opgezocht met enkele hulporganisaties voor het vinden van een woning, met name Alfa, Helios en Skills Factory, maar zei dat deze u niet hadden verder geholpen (CGVS, p. 7). Vervolgens verklaarde u echter dat Alfa u had geholpen met het verlaten van het opvangcentrum en dat Skills Factory af en toe voedsel uitdeelde aan vluchtelingen (CGVS, p. 7). U legde ook een document neer als bewijs dat u contact had opgenomen met Helios (zie document 7) (CGVS, p. 4). Het gaat om een WhatsApp-conversatie waarin u berichten stuurt naar deze organisatie, maar waarop nooit werd gereageerd. Er dient echter opgemerkt te worden dat deze berichten geen bewijskracht hebben, aangezien ze in principe door om het even wie opgesteld kunnen zijn en de inhoud ervan niet persé op de waarheid berust.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u, zowel bij een eventuele terugkeer naar Griekenland, als in het algemeen, niet volledig op uzelf bent aangewezen voor uw levensonderhoud. Op de vraag hoe u zichzelf in uw levensonderhoud voorzag in Griekenland, gaf u aan dat u tijdens uw verblijf in het centrum - waar men beroep deed op uw tolkendiensten - geen geld nodig had en dat u erna leefde met het geld dat uw neven in België u opstuurden (CGVS, p. 4 en 7). Het feit dat u hier in België niet meer in dezelfde mate financieel ondersteund wordt, aangezien u tracht om hier op zelfstandige wijze te leven, betekent niet dat uw familie u niet zou kunnen steunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland (CGVS, p. 4).

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u tijdens uw reis en verblijf in Griekenland een sociaal netwerk had en in staat was om sociale contacten te leggen. Zo gaf u zelf aan dat u in Turkije mensen kende en dat u met een groep enkele keren de oversteek naar Griekenland had proberen maken (CGVS, p. 5). Verder gaf u ook aan dat u in Griekenland veel mensen kende en vrienden had, gezien volgens u alle bewoners uit uw wijk in Gaza op hetzelfde moment als u waren vertrokken (CGVS, p. 7). U had het ook over uw twee vrienden die met u in de caravan sliepen, en waarvan één u in contact had gebracht met de Britse man die u aan werk had geholpen (CGVS, p. 6 en 9). Na uw verblijf in Griekenland en voor uw komst naar België zou u ook een aantal dagen hebben overnacht bij vrienden uit het opvangcentrum die zich momenteel in Duitsland bevinden (CGVS, p. 3). Hoewel u beweerde niemand meer te kennen in Griekenland (CGVS, p. 7), toont het bovenstaande aan dat u bij een eventuele terugkeer naar daar, niet volledig op uzelf zou zijn aangewezen en in staat zou zijn om nieuwe contacten te leggen.

Ook uw reis van Gaza naar Griekenland en vervolgens verder door Europa getuigt van uw zelfstandigheid. U gaf aan dat u zelf uw vertrek uit Gaza had geregeld via een reisorganisatie (CGVS, p. 4). In Gaza zocht u eveneens contact op met een smokkelaar in Turkije die uw verdere reis naar Griekenland zou regelen (CGVS, p. 5). U betaalde hem 2.100€ (CGVS, p. 5). Vervolgens reisde u naar Turkije, waar u ongeveer een maand verbleven heeft, meer bepaald in Izmir (CGVS, p. 5). U vond er onderdak in een hotel (CGVS, p. 5). U gaf aan dat u dit kon betalen met het geld dat u vanuit Gaza had meegebracht (CGVS, p. 5). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u ook hier in België op zelfstandige wijze leeft. Zo heeft u, zij het voor een korte periode, reeds gewerkt en bent u bezig met het leren van de taal in het opvangcentrum (CGVS, p. 3). Zoals hierboven reeds aangehaald, gaf u ook aan dat u binnen een paar maanden met taallessen buiten het centrum zal beginnen (CGVS, p. 10).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u nooit de intentie had om een duurzaam leven uit te bouwen in Griekenland. Na ongeveer 4 maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven te hebben - u werd erkend als vluchteling op 30 april 2024 - en na amper anderhalve maand na het ophalen van uw Griekse verblijfsdocument of ADET, reisde u op 13 september 2024 al naar België (CGVS, p. 3 en 5-6). Dit betreft aldus een zeer kortstondig verblijf in Griekenland op basis waarvan het niet mogelijk is om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taallessen; met andere woorden, allemaal zaken waarvan u beweerde ze niet te hebben ontvangen in Griekenland.

Verder heeft u niets gedaan met uw fiscaalregistratienummer (AFM) of sociale zekerheidsnummer (AMKA), om op die manier uw rechten op medische zorg en andere zaken te laten gelden (CGVS, p. 6). U gaf zelfs aan dat u niet wist wat deze zaken inhielden (CGVS, p. 6). Er kan met andere woorden bezwaarlijk gesteld worden dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming niet kon laten gelden in Griekenland. U koos er immers zelf bewust voor dit niet te doen.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, heeft vernietigd in België (CGVS, p. 6).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het de vernietiging ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de

gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (...).

U heeft echter nooit een vervangkaart voor deze documenten aangevraagd aangezien u naar eigen zeggen wilt vermijden om ooit nog terug te keren naar Griekenland (CGVS, p. 6).

Ten derde blijkt uit uw verklaringen en administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, aangezien u pas een beslissing kreeg op 30 april 2024 en de ADET 3 jaar lang geldig is (zie blauwe map, stuk 1 en CGVS, p. 5). U beweert alleen dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn (CGVS, p. 6). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft waarover u naar eigen zeggen niet beschikte (CGVS, p. 6), herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (...). In de praktijk worden de gegevens van begunstigten die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (...).

Begunstigten die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (...).

Gezien u over een geldige AFM beschikt - aangezien u onder meer over een Griekse bankrekening beschikte in Griekenland (CGVS, p. 6)-, blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (...). Gezien uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw medische en mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Wat betreft de toegang tot medische verzorging in Griekenland, verklaarde u geen enkele soort behandeling te hebben verkregen, noch in het centrum noch daarbuiten (CGVS, p. 8-9). Echter, meteen daarop gaf u aan dat u tijdens uw verblijf in het centrum wel een keer bij de psycholoog was langs geweest (CGVS, p. 8-9). U bekritiseerde, vreemd genoeg, vervolgens de aanpak van deze psycholoog omdat die u medicijnen had willen voorschrijven (CGVS, p. 8-9). U gaf aan dat het om die reden bij dat ene bezoek gebleven is (CGVS, p. 9). In het begin van het onderhoud vertelde u daarnaast dat u op 30 november 2023, u verbleef toen nog in het centrum, een medische afspraak had in verband met uw migraine en dat u toen in behandeling bent geweest (CGVS, p. 3). U legde het bewijs van afspraak voor (zie document 8) (CGVS, p. 3), wat aantoonde dat u wel toegang had tot de Griekse gezondheidszorg. U verklaarde dat de dokter dit document (document 8) had verscheurd (CGVS,

p. 9). Daarna gaf u echter aan dat hij u had geadviseerd over de juiste medicatie en wees u op de hoge kost van een scan (CGVS, p. 9). Verder merkte u nog op dat u in het centrum medicijnen verkreef van Artsen zonder Grenzen (CGVS, p. 9).

Uw bewering dat u in Griekenland nergens medische hulp kreeg, werd verder tegengesproken door uw verklaring dat u, na het verlaten van het centrum op Samos, nog een tweede keer naar het ziekenhuis zou zijn geweest in verband met uw Hepatitis (CGVS, p. 9). U diende niets te betalen voor uw opname bij de spoed (CGVS, p. 9). Opnieuw verklaarde u dat de dokter u niet werkelijk had geholpen, in tegenstelling tot het Rode Kruis in Griekenland die u later de diagnose van Hepatitis B stelden (CGVS, p. 9). Echter, afgezien van deze 3 bezoeken aan een arts in Griekenland, heeft u verder nooit naar medische behandeling gezocht (CGVS, p. 9). Bijgevolg kan niet worden gesteld dat u nergens - noch in het centrum, noch daarbuiten - een degelijke behandeling of medicatie voor uw medische klachten kreeg, aangezien u dit zelf geen kans heeft gegeven. Bovendien blijven uw beweringen dat de artsen in het centrum of in de ziekenhuizen een verkeerde diagnose stelden of behandeling gaven, ongefundeerde uitspraken waarvoor u geen concrete elementen heeft voorgelegd.

Zoals hierboven reeds vermeld, verklaarde u bovendien niet in het bezit te zijn geweest van een sociale zekerheidsnummer (AMKA) in Griekenland (CGVS, p. 6).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaal zekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (...). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Tijdens het onderhoud bleef u in gebreke om aan te tonen dat het voor u niet mogelijk was om deze stappen te ondernemen of om uw AMKA te bekomen (CGVS, p. 6). U verklaarde bovendien dat u niet op de hoogte was van deze zaken (CGVS, p. 6).

Bijgevolg blijkt nergens uit uw verklaringen dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (...). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (...). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (...).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat betreft uw huidige gezondheidstoestand, bent u sinds september 2024 in behandeling voor uw migraine en de Hepatitis B in België (CGVS, p. 2). U gaf aan dat u maandelijks naar de dokter gaat hiervoor en dat u in het totaal al meer dan 12 raadplegingen heeft gehad (CGVS, p. 2). Gevraagd naar de specifieke behandeling die u krijgt in België, vertelde u dat u enkel medicatie neemt (CGVS, p. 2-3). Vervolgens verklaarde u dat er geen vaste regelmaat is wat betreft de inname van het medicijn voor de migraine, enkel wanneer u een migraine-aanval hebt (CGVS, p. 2). Volgens u vindt zo'n aanval één keer om de 2 maanden plaats, maar vanwege de toestand in Gaza gebeurt het soms maandelijks (CGVS, p. 2). Wat betreft de medicatie voor de Hepatitis, verklaarde u dat de dokter besloot om met de medicatie te stoppen en dat u al een aantal maanden geen medicatie neemt (CGVS p. 2). U zou naar eigen zeggen wel nog maandelijks bij de arts moeten langs gaan voor een controle van de lever en heeft in de toekomst nog afspraken gepland (CGVS, p. 2).

U legde verschillende medische documenten voor in verband met uw migraine en de Hepatitis B, waaronder bewijzen van afspraken, de onderzoeken en de scans die u heeft laten afnemen in België (zie documenten 10). Eén van de meest recente documenten die u voorlegde was met betrekking uw afspraak op 18 april 2025 in verband met beide medische problemen (zie document 10, dd. 18/04/2025). Daarop is ook te zien dat u in het najaar nog een opvolgingsafspraak heeft. Deze documenten bevestigen inderdaad dat u reeds medische behandeling zocht in België en in de toekomst op consultatie zal gaan.

Wat betreft uw huidige psychologische toestand gaf u aan dat u bij aankomst in België op bezoek bent geweest bij een psycholoog (CGVS, p. 3). Na uw overplaatsing naar het opvangcentrum heeft u echter geen afspraken meer gehad (CGVS, p. 3). U verklaarde wel dat via het centrum een afspraak met een psycholoog

was ingepland, maar gaf vervolgens aan dat deze afspraak nog concreet moest worden vastgelegd (CGVS, p. 3) U legde ook geen psychologische attesten voor tijdens het persoonlijk onderhoud.

Echter, hoewel niet wordt betwist dat u te kampen zou hebben met mentale of medische problemen, zijn deze niet van die aard dat zij kunnen worden gecategoriseerd als zijnde een bijzondere kwetsbaarheid. Uit uw verklaringen blijkt ook duidelijk dat u zowel in Turkije - waar u nooit naar medische behandeling of medicijnen heeft gezocht als in Griekenland in staat was om zelfstandig te functioneren en eveneens om sociale contacten te leggen (CGVS, p. 5). U bleef tijdens het onderhoud, zoals hierboven reeds besproken, bovendien in gebreke om aan te tonen dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen aanspraak zou kunnen maken op of toegang zou kunnen krijgen tot medische of psychologische ondersteuning indien nodig. Dat u zich, omwille van uw medische of psychologische situatie niet zou kunnen handhaven in geval van terugkeer naar Griekenland, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van meerdere incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, evenals van eerder beperkte aanvaringen met derden (CGVS, p. 7-10), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

U verklaarde dat de Griekse politie u tijdens uw verblijf in het opvangcentrum op Samos gedwongen had aangesteld als tolk omdat u had aangegeven dat u het Engels beheerste (CGVS, p. 7-8). Om deze reden duurde uw verblijf in het centrum naar eigen zeggen veel langer dan andere vluchtelingen (CGVS, p. 8). Het ging meer bepaald over 2 politieagenten, genaamd N. en O., en zelfs de generaal van het kamp (CGVS, p. 8). U werd naar eigen zeggen verplicht om gratis voor hen te werken wanneer er zich problemen met drugsgebruikers, drugshandelaars en vluchtelingen voordeden (CGVS, p. 8). Aangezien u zelf vluchteling was weigerde u dit, waardoor hun behandeling tegenover u erger werd en u geslagen en bedreigd werd (CGVS, p. 8).

Op een gegeven moment zou u zich tot de hulporganisatie Alfa hebben gewend zodat u het centrum kon verlaten (CGVS, p. 8). Zij zouden een advocaat hebben geregeld die er naar eigen zeggen voor zorgde dat u op 30 april 2024 uw beslissing kreeg en uw Griekse documenten korte tijd daarna in orde werden gebracht (CGVS, p. 8 en 10). Na het verlaten van het opvangcentrum, zou u nog verschillende keren bedreigd zijn geweest door agenten N. en O. toen u in een caravan vlakbij het centrum overnachtte (CGVS, p. 8 en 10).

Enkele zaken over deze problemen met de Griekse politie dienen te worden opgemerkt:

Over het algemeen blijven uw verklaringen over de problemen met de Griekse politie en uw bezoek aan de organisatie Alfa louter beweringen, die u op geen enkele wijze heeft kunnen staven met concrete elementen of enig overtuigend begin van bewijs (CGVS, p. 8). Hoewel u enkele WhatsApp-conversaties tussen u en de generaal van het kamp voorlegde als bewijs van deze problemen, moet worden opgemerkt dat deze berichten geen enkele bewijskracht hebben aangezien ze door eender wie zouden kunnen zijn opgesteld en ook de inhoud ervan gemakkelijk kan worden gemanipuleerd (zie document 6) (CGVS, p. 8).

Zelfs indien uw verklaringen waar zijn, heeft u deze situatie - afgezien van uw vermeende bezoek aan de organisatie Alfa - nergens anders proberen aangeven. U gaf als verklaring dat het niet mogelijk was om personen met de hoogste functie in Griekenland, waarmee u zogezegd problemen had, aan te klagen (CGVS, p. 8). Echter, dit neemt niet weg dat u zich tot een andere meer neutrale instantie, of zelfs een andere politie- of overheidsinstantie had kunnen wenden om dit gedrag van de politie aan te klagen.

Opmerkelijk is ook dat u, hoewel u deze politieagenten vreesde, na het verlaten van het centrum besloot om vlakbij te gaan wonen in een caravan (CGVS, p. 8). Uw verklaring dat er geen andere mogelijkheden waren vormt geen afdoende uitleg voor deze beslissing, omdat u zich op zijn minst ergens anders op het eiland Samos had kunnen vestigen waar u minder kans zou hebben gehad om rechtstreeks in hun vizier te komen. Hetzelfde geldt voor uw vrees dat u bij terugkeer naar Griekenland opnieuw in problemen met hen zou komen, aangezien u vrij bent om zich elders in Griekenland te vestigen.

Wat betreft uw vrees dat u het risico loopt (opnieuw) bedreigd te worden door kennissen van personen die door uw werk als tolk zijn aangehouden, of meer algemeen door de Palestijnen en Syriërs op Samos en in Athene die u van verraad beschuldigden, wordt het volgende opgemerkt:

Ten eerste kon u deze vrees niet concretiseren, aangezien de door u genoemde groep zeer groot en vaag is, namelijk alle Palestijnen en Syriërs op zowel Samos als Athene. Volgens uw verklaringen bent u zelfs nooit in Athene geweest. U gaf aan dat zij u lastigvielen en bedreigden in het centrum, maar na het verlaten daarvan zouden er geen verdere significante incidenten hebben plaatsgevonden. Tevens haalde u geen enkel concreet voorval aan (CGVS, p. 9-10).

Bijgevolg vormen bovengenoemde incidenten geen belemmering voor een eventuele terugkeer naar Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén

feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw voorgelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande analyse te wijzigen. De kopie van uw Palestijnse identiteitsdocumenten, uw UNRWA-kaart, de kopie van de Palestijnse identiteitsdocumenten van uw familieleden, de reizigerslijst in verband met uw vertrek uit Gaza, de foto van de toestand in Gaza (documenten 1, 2, 3, 4, 5) hebben enkel betrekking tot uw identiteit en de toestand in Gaza. Deze beslissing heeft daartoe geen betrekking.

Het bewijs in verband met uw problemen met de Griekse politie in Griekenland, evenals het bewijs van het contact met hulporganisatie Helios in verband met opvang, werden hierboven reeds besproken (documenten 6 en 7). Het medisch document uit Griekenland in verband met de afspraak voor uw migraine en de verschillende medische attesten uit België in verband met uw hepatitis en migraine werden hierboven reeds besproken (documenten 8 en 10). Wat betreft de foto's van de slechte levensomstandigheden in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat dit slechts een momentopname van uw verblijf in het land betreft (document 9). Louter op basis van deze beelden kan er niet besloten worden dat u zich in Griekenland in een situatie van ernstige materiële deprivatie bevond, noch dat u in een dergelijke situatie zou terechtkomen bij een eventuele terugkeer."

Uit het bovenstaande blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel degelijk omstandig heeft gemotiveerd waarom verzoekers voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland niet beantwoorden aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid, die dient te worden bereikt opdat van een ernstig risico op onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest sprake zou zijn. Op grond van deze pertinente motieven dient te worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat in zijn hoofde sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen de rechten verbonden aan zijn status in Griekenland uit te oefenen. In zijn verzoekschrift volhardt verzoeker in zijn ervaringen in Griekenland en bekritiseert de appreciatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, doch brengt hiermee en met zijn verwijzingen naar algemene informatie waarmee reeds rekening is gehouden en die ook de Raad in zijn analyse heeft betrokken (zie supra) geenszins valabele elementen bij die de pertinente overwegingen met betrekking tot zijn concrete situatie kunnen weerleggen.

5.3.9. De Raad stelt vast dat in casu geen stukken voorliggen die toelaten op objectieve wijze een actuele bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker vast te stellen, die het hem dermate moeilijk maakt om zich bij terugkeer naar Griekenland staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Wat betreft zijn huidige medische toestand verklaart verzoeker bij het CGVS dat hij sinds september 2024 in België in behandeling is voor migraine en Hepatitis B (NPO CGVS, p. 2) en legt in verband hiermee verschillende medische stukken voor, waaronder bewijzen van afspraken, onderzoeken en scans. Gevraagd naar de specifieke behandeling in België, verklaart verzoeker dat hij voor zijn migraine enkel medicatie neemt in geval van een migraineaanval en dat hij voor zijn Hepatitis de medicatie sinds enkele maanden heeft stopgezet op advies van zijn arts maar nog wel maandelijks op controle gaat voor nazicht van zijn lever (NPO CGVS, p.2-3). Bij aanvullende nota d.d. 14 oktober 2025 voegt verzoeker nog een aantal medische stukken toe zoals attesten van afspraak bij de afdeling hepatologie op 20 januari 2026 en bij de afdeling gastro-enterologie op 25 september 2025, een toelating van Fedasil om op 18 april 2025 op consultatie te gaan bij AZ Nikolaas – Campus Beveren, een overzicht van zijn medische afspraken, zijn bloedresultaten van 30 september 2024, een voorschrift voor medicatie en twee aanvragen voor medische onderzoeken. Dienaangaande wijst de Raad erop dat nergens in de voorliggende stukken concreet wordt aangegeven wat de actuele medische problematiek inhoudt, laat staan in concreto wordt uiteengezet in welke mate verzoekers actuele medische toestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze problemen zouden zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen.

Wat betreft zijn huidige psychologische toestand verklaart verzoeker bij het CGVS dat hij na aankomst in België op bezoek is geweest bij een psycholoog maar dat hij na overplaatsing van opvangcentrum geen nieuwe afspraken meer heeft gehad (NPO CGVS, p. 3). Hij legt geen psychologische attesten voor. In het verzoekschrift benadrukt verzoeker zijn psychologische kwetsbaarheid maar voegt geen psychologische attesten ter staving toe. Er liggen dan ook geen medische stukken voor, waaruit kan blijken dat verzoekers psychologische problematiek belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn medische/psychologische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Er wordt evenmin in concreto uiteengezet in welke mate zijn actuele psychologische toestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze niet-gespecificeerde psychologische problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen.

In de mate dat verzoeker in dit verband nog verwijst naar zijn herkomst uit Gaza, stipt de Raad aan dat - hoewel er niet wordt betwist dat de situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoeker – gelet op het voorgaande niet kan blijken dat verzoeker persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren negatief beïnvloeden waardoor hij zijn rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland.

De bij zijn verzoekschrift gevoegde berichten van Ulysse van 3 april 2024 en 20 juni 2024 over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven, zijn algemeen van aard en hebben geen betrekking op verzoeker persoonlijk. Ook inzake de bij het verzoekschrift aangebrachte brieven en verslagen van Hub Humanitaire, de directeur-generaal van Samusocial, het hoofd van de psychiatrische afdeling van het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel, de directeur-generaal van het Burgerplatform – Belrefugees, psychiaters en andere veldwerkers en die betrekking hebben op de mentale gezondheidstoestand van Palestijnse verzoekers, wijst de Raad erop dat deze geen betrekking hebben op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van verzoeker en de internationale bescherming die hij reeds geniet in Griekenland, zoals deze hier concreet, op basis van alle voorliggende gegevens in het dossier, wordt beoordeeld, zoals onder andere ook wat zijn voorgehouden kwetsbaarheid betreft. Hoewel niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoeker, kan echter niet blijken dat verzoeker persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden waardoor hij zijn rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen zodat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker ook niet concreet aantoont dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot medische opvolging en ondersteuning. Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg, toont verzoeker verder niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. Verzoeker verklaart niet in het bezit te zijn geweest van een AMKA (Vragenlijst DVZ, 'Bijkomende vragen M-status') en gaat in zijn aanvullende nota in op de moeilijkheden om een actieve AMKA te bekomen. Waar verzoeker verwijst naar de cirkelredenering, verwijst de Raad naar de hierboven gedane bespreking van de landeninformatie. Verzoeker doorpikt deze analyse niet. Alleszins stelt de Raad ook vast dat verzoeker niet aantoont dat het voor hem niet mogelijk zou zijn om te werken en huisvesting te zoeken in afwachting van het bekomen/activeren van een AMKA. Verzoeker is er in het verleden in geslaagd in Griekenland werk te vinden (NPO CGVS, p. 6-7) en heeft ook een tijdje gewekt in België (zie NPO CGVS, p. 3). Verder wijst de Raad erop dat uit de informatie waaraan in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt gerefereerd, blijkt dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen/activeren van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, alleszins niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (zie verwijzing landeninformatie in de bestreden beslissing). Ngo's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p.50). Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals in casu aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen zodat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.3.10. De Raad stipt aan dat verzoeker een 34-jarige man is, wiens ADET op heden nog steeds geldig is, met name tot 29 april 2027. Wat betreft verzoekers bewering dat hij zijn ADET-kaart heeft weggegooid na

aankomst in België (Vragenlijst DVZ, 'Bijkomende vragen M-status') of heeft vernietigd (NPO CGVS, p. 6), wijst de Raad erop dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker dergelijke belangrijk document bewust zou weggooien of vernietigen, aangezien het geenszins vaststaat dat zijn asielprocedure in België een positieve uitkomst zou hebben en hij zich bij terugkeer in Griekenland in een moeilijke administratieve situatie zou plaatsen. Alleszins, zelfs aangenomen dat verzoeker heden niet meer over zijn fysieke Griekse verblijfsvergunning of een kopie ervan beschikt, doet dit geen afbreuk aan het bovenstaande, waarbij werd vastgesteld dat zijn ADET-kaart nog geldig is tot 29 april 2027. Verzoeker toont niet aan dat hij niet eenvoudig een duplicaat van zijn verblijfsvergunning kan aanvragen bij een terugkeer naar Griekenland. Zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing blijkt uit het geciteerde *Refugee Info Greece*, "How to renew and replace lost, damaged or expired documents" van 6 april 2024, dat daartoe een aangifte van verlies bij het Asielbureau kan worden gedaan. Verzoeker betwist niet dat dergelijke mogelijkheid bestaat en brengt geen informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet langer accuraat zou zijn. In de bestreden beslissing verduidelijkt de commissaris-generaal dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn gedrukte verblijfsvergunning niet meer in zijn bezit heeft, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Verzoeker verklaart niet in het bezit te zijn van een AFM (Vragenlijst DVZ, 'Bijkomende vragen M-status'; NPO CGVS, p. 6). De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker in casu, automatisch een AFM krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19-20: "*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.*"). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19). Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: "*the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed*"). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 29 april 2027, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum. In de mate dat verzoeker wijst op de activatie van de AFM bij de toekomstige taxatiedienst, wijst de Raad erop dat verzoekers ADET nog steeds geldig is, zodat het voor verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland derhalve nog steeds mogelijk is om een afspraak te maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY), om zijn persoonlijke gegevens te actualiseren. Personen die automatisch een AFM kregen bij de indiening van het verzoek om internationale bescherming, quod in casu, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet codes moeten online gebeuren via het AADE platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet codes te ontvangen. In de mate verzoeker aanklaagt dat de te doorlopen procedures om onder meer een duplicaat te verkrijgen en om voormelde TAXISnet codes aan te maken, niet gesteld zijn in een taal die door hem gesproken wordt, bemerkt de Raad dat dit op zich geen belemmering vormt om de procedure te doorlopen. Van verzoeker, die in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen, mag verwacht worden dat hij, indien nodig, hulp inschakelt om administratieve stappen te begrijpen en correct te doorlopen. Verzoeker kan daarbij gebruikmaken van een vertaalapp, een tolk of een boekhouder zoals ook wordt aangeraden in de "*Information Guide for Beneficiaries of International Protection*" (zie voetnoot 81 in het "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024). Deze vormen van ondersteuning zijn vlot toegankelijk en bieden voldoende hulp om de nodige procedures te volgen, zelfs als die niet in zijn eigen taal beschikbaar zijn.

Waar verzoeker aangeeft dat hij niet in het bezit is van een AMKA (Vragenlijst DVZ, 'Bijkomende vragen M-status'; NPO CGVS, p. 6), kan hij niet voorbijgaan aan de vaststelling dat hij zelf nooit voldoende stappen heeft gezet om een AMKA te verkrijgen. Verder herhaalt de Raad dat de beschikbare landeninformatie niet wijst op bijzondere problemen, indien verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog dient te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen (zie supra).

5.3.11. De Raad stipt verder aan dat het niet onredelijk is om van verzoeker, die in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend en wiens verblijfsvergunning nog geldig is, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker, die slechts een korte periode in Griekenland verbleef, blijkt niet

dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren, waarbij kan geconcludeerd worden dat verzoeker nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Verzoeker verliet Griekenland reeds ongeveer vier maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Er wordt in dit verband ten slotte nog op gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om in Griekenland de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Het komt hem in dit verband toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij laat ook na om concreet aan te tonen dat hij veelvuldige en ernstige pogingen zou hebben ondernomen om zich te informeren en contact op te nemen met organisaties die hem zouden kunnen helpen bij het uitoefenen van de rechten en voordelen die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taallessen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

5.3.12. Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien. De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaan ondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, punten 93-97).

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, in casu België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, in casu Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof)

Bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland dient betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoeker internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland dat als EU-lidstaat is gebonden aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die zijn verbonden aan de beschermingsstatus en waarvan verzoeker gebruik kan maken. Zoals in de bestreden beslissing reeds werd vastgesteld, toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen ondernomen heeft om zijn rechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

5.3.13. Tot slot wijst de Raad erop dat verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, voldoende autonoom en zelfredzaam is en over een netwerk beschikt. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in de pertinente motieven dienaangaande die op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen. De Raad wijst er op dat verzoeker in Gaza een master IT behaalde en als docent aan de Palestijnse Universiteit werkte (NPO CGVS, p. 4), dat hij er in Griekenland in slaagde om huisvesting en werk te vinden, met name hij vond onderdak in een leegstaande caravan en werd voor drie weken tewerkgesteld in een chalet op Samos waar hij tevens onderdak kreeg (NPO CGVS, p. 5-7), dat hij zijn weg vond in de Griekse administratie om een ADET en een reisdocument aan te vragen en te bekomen (NPO CGVS, p. 5-6), dat hij met behulp van een kennis een Griekse bankrekening opende (NPO CGVS, p. 6), dat hij zelf zijn vertrek uit Gaza regelde via een reisorganisatie (NPO CGVS, p. 4-5), dat hij in Gaza ook contact zocht met een smokkelaar in Turkije die zijn verdere reis naar Griekenland zou regelen en die hij 2.100€ betaalde (NPO CGVS, p. 5), dat hij een maand in Turkije verbleef met het geld dat hij van Gaza had meegebracht, dat hij zelfstandig van Griekenland naar België reisde en dat hij ook in België de nodige zelfredzaamheid vertoont vermits hij er reeds voor een korte periode heeft gewerkt en bezig is met het aanleren van de taal (NPO CGVS, p. 3). Verder kon verzoeker in Griekenland beroep doen op een sociaal netwerk (NPO CGVS, p. 7) en beschikt hij tevens over een familiaal netwerk, met name een aantal in België verblijvende neven die hem in het verleden reeds financieel hebben ondersteund tijdens zijn verblijf in Griekenland (NPO CGVS, p. 4 en 7). Verzoeker toont niet aan dat hij niet in staat zou zijn om desgevallend, in afwachting van het opbouwen van een duurzaam leven in Griekenland en gedurende de wachtperiode bij de verlenging van zijn Griekse verblijfsvergunning, opnieuw beroep zou kunnen doen op deze (financiële) ondersteuning. In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich het louter bekritisieren van de pertinente motieven in de bestreden beslissing inzake zijn zelfredzaamheid en zijn sociaal en familiaal netwerk maar brengt geen concrete elementen ter weerlegging van deze vaststellingen aan. Gelet op de voorgaande vaststellingen, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

5.3.14. Het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie zoals verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift aanhaalt, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollèges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoeker worden verwacht dat hij zich bij eventuele problemen van vijandigheid en racisme voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten. Uit verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij werd geconfronteerd met incidenten die kunnen worden gekwalificeerd als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een vernederende of mensonterende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dan wel dat hij geen hulp of bescherming kon bekomen bij de Griekse autoriteiten.

5.3.15. Verzoekers overwegend algemeen betoog doet geen afbreuk aan het voorgaande. Verzoeker toont niet in concreto aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden. Het louter volharden dat hij wel degelijk voldoende stappen heeft ondernomen om tegemoet te komen aan zijn basisbehoeften en zijn verklaringen in dit verband te herhalen, volstaat niet. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat – gelet op voorgaande concrete overwegingen – evenmin om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoeker aldus in gebreke blijft. Verzoeker toont niet aan dat, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.3.16. Wat betreft de overige stukken, neergelegd bij het CGVS, treedt de Raad de hiervan gedane beoordeling door de commissaris-generaal bij, die door verzoeker niet wordt weerlegd.

5.4. De verwijzing naar voorgaande rechtspraak van de Raad is evenmin van die aard dat dit afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen en toegespitst op verzoekers individuele situatie. Waar verzoeker kritiek uitoefent op het gebruik van de “COI Focus, Grèce - Aide aux migrants” van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat dit geen afbreuk kan doen aan de bovenstaande analyse, die voldoende steun vindt in de overige gehanteerde rapporten.

5.5. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

5.6. Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

5.7. Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. De situatie in Gaza is, hoe betreurenswaardig ook, ter zake niet dienstig, gelet op de internationale bescherming die verzoeker in Griekenland geniet en waarvan hij niet aantoonde dat deze niet meer actueel of toereikend is. Dat verzoeker begaan is met de situatie in Gaza is begrijpelijk en menselijk, doch neemt niet dit weg dat hijzelf in Griekenland internationale bescherming geniet en dat zijn verzoek om internationale bescherming op individuele basis dient te worden onderzocht en beoordeeld, wat hier gebeurt, waarbij zijn persoonlijke situatie als begunstigde van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland werd nagegaan.

5.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing zou zijn en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn advocaat en een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en haar beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht of een kennelijke beoordelingsfout kan niet worden aangenomen.

5.10. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende

onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS